

VITALI CIPILEAGA

de vorbă cu **emma**

Ediția a IV-a

//bestseller

Chișinău • București

Hai pur și simplu să fim împreună. Să ne cunoaștem, să sperăm, să iubim. Hai să nu știm cum se numește relația noastră. Fericire cu doi fericiți? Nebunie? Atâta timp cât simțim că facem partea din această viață, ce mai contează? Hai să dorim mai mult, să trăim azi. Să nu promitem nimic, s-ar putea să nu ne ținem promisiunile. Să nu ne limităm la o dragoste formală, s-ar putea să regretăm într-o zi. Hai să iubim și să fim.

- Ce citești, Emma?
- O carte veche. De suflet.
- Cu povești?
- Da, cu povești de viață. Apropo, noi suntem eroii ei.
- În carte ne iubim?
- Nu, mai mult ne complicăm.
- Cine e vinovatul?
- Ambii. Timpul nepotrivit. Soarta.
- Și atunci, ce ne învață cartea?
- Să lăsăm deoparte cuvinte în plus, fragmente, pagini întregi. Să ne iubim sincer.
- Am reuși? Ce spune cartea la sfârșit?
- Să fim unul pentru celălalt. Hai să încercăm să fim unul pentru celălalt.

Hai pur și simplu să fim. Să ne cunoaștem, să sperăm, să iubim. Hai să nu știm cum se numește relația noastră. Fericire cu doi fericiți? Nebunie? Atâta timp cât simțim că facem partea din această viață, ce mai contează? Hai să dorim mai mult, să trăim azi. Să nu promitem nimic, s-ar putea să nu ne ținem promisiunile. Să nu ne limităm la o dragoste formală, s-ar putea să regretăm într-o zi. Hai să iubim și să fim.

Hai pur și simplu să fim împreună. Să ne trezim dimineața de la aceeași aromă de cafea. Să ne simțim împliniți de la același sărut. Să ne ținem de mână într-o lume plină de oameni reci și să ne fie cald. Hai să nu așteptăm imposibilul. S-ar putea ca dragostea perfectă nici să nu existe. Sau perfecte sunt diminețile împreună cu tine. Hai să nu ne pese de vorbele altora. Sunt seci și fără sentiment. Hai să iubim și să fim.

Hai pur și simplu să ne vorbim. Simțind. Trăind. Hai să lăsăm liniștea să vorbească pentru noi. Să fim visători, dar să nu pierdem contactul cu realitatea și să știm să împărțim clipele de liniște. Hai să ne auzim și mâine din același motiv. Și poimâine. Hai să pasăm reproșurile altora, celor care se pricep la asta. Și neînțelegerile la fel. Noi hai să iubim. Să iubim și să fim.

HAI PUR ȘI SIMPLU SĂ FIM UNUL PENTRU CELĂLALT

— Ești a mea.

— A ta!

Ai încercat vreodată să nu asculți de nimeni, să faci așa cum simți tu că este potrivit pentru tine și pentru omul de alături? Ai încercat vreodată să lași deoparte telefonul sau tableta, să mergi la magazinul de flori și să cumperi trei trandafiri albi? Așa, pur și simplu, pentru că sunt florile ei preferate. Pentru că o iubești. Să o săruți apoi cu dragoste. Oare ea îți va spune că o săruți bine sau rău? Sau pur și simplu va ține minte atingerea, pentru că o săruți tu. Ai încercat să nu-ți pese de lucruri în plus, false și nepotrivite, dar să fii cont de ce-și dorește celălalt? Să fii doi oameni ai aceluiși întreg, numit relație.

Dacă da, prea bine, mai fă-o o dată. Dacă nu, ce te oprește? Indiferența ta? Obişnuința ei? Vezi bine, s-ar putea ca în scurt timp să nu ai decât motive de despărțire. Problema ta, a ei și a altor mii de oameni e că așteaptă să se întâmple inevitabilul. De ce să aștepti să meargă lucrurile prost, ca să faci ceva? De ce să aștepti să găsești motive pentru a-i oferi o floare? De ce să aștepti să vină prima la tine să te sărute dacă o poți face tu? Lasă naibii pe-o clipă telefonul, fă un gest, două, mai multe. Fii alături. Ca să ai

fericirea despre care tot citești prin cărți și privești în filme, trebuie să și acționezi. Să demonstrezi. Să nu dezamăgești. Vrei fericire? Oferă fericire. Vrei dragoste? Iubește. Vrei afecțiune? Fii grijuliu, fii omul ei, bărbatul ei bun. Să fie oare atât de complicat?

Nu căuta motive. Creează-le. Nu juca o fericire falsă. Începe să-l faci fericit pe omul drag. Trăiește din plin, iar dacă nu poți, recunoaște și pleacă. Dacă îți reușește, transformă fiecare zi într-un motiv de împlinire. Adaugă la cafea două prăjituri cu dulceață. La un sărut, încă trei. La o îmbrățișare, o floare. Pentru că totul e în mâinile tale. Pentru că doar fraierii pot ceda atunci când sunt atât de aproape de inima persoanei iubite. Și pentru că familiștii adevărați sau cei care țin la relație au parte de-o femeie împlinită și de-o casă plină cu căldură. Atunci și fericirea va fi sinceră și iubirea va fi reciprocă. Iar de lucruri banale ca motivele, vremea de afară, etc. să-i pese altcuiva. Tu iubește și trăiește. Cu adevărat.

VREI FERICIRE?

Oferă fericire.

VREI DRAGOSTE?

Tu ești.

— Ce faci, Emma? Te rogi?

— Da, mamă. Dacă m-aș întâlni cu Dumnezeu, i-aș mulțumi că mi te-a dat.

— Cât de reciprocă este această emoție, copila mea. Mă rog și eu să-ți dea Dumnezeu în viață doar oameni buni.

— Nu există oameni răi, mamă. Noi greșim în privința fiecărui suflet care ne luminează viața. Putem să dăm greș cu emoțiile, cu răspunsurile, cu așteptările, dar nu cu oamenii. Ei sunt doar purtători de dragoste.

— Ești copilă, Emma. Nu știi cum e să fii trădată și nu aș vrea să știi vreodată.

— Mai cred în povești, mamă, în povești de dragoste: trăite, simțite, trecute prin inimă.

— Dar în viață nu există doar povești frumoase, draga mea. Viața te poate pune la zid în orice clipă și poți plânge și râde în același timp. Tu ești cea care va trebui să alegă.

— Și cum arată momentul când alegi?

— Vei înțelege la timpul potrivit. Uneori vei alege greșit și vei suferi. Alteori vei alege corect și vei atrage oamenii buni. Fiecare decizie, fiecare pas făcut înainte îți va aduce o lecție. Indiferent de asta, să porți dragostea în suflet. Ea te va salva.

Am văzut mame fericite, cu zâmbetul pe buze. Am văzut mame îngrijorate pentru copiii lor. Am văzut mame care rupeau din pâinea lor ca să dea celui mic. Dar am văzut și mame cu țigara în gură, care-și aruncau frustrările de om neîmplinit asupra copiilor. Am văzut mame cu bilet de avion procurat, gata să plece departe pentru un viitor mai bun. Am văzut mame bătându-și copilul pentru o notă scăzută la școală. Am văzut mame indiferente, în timp ce băiatul sau fata lor se droga. *Și totuși, erau mame...*

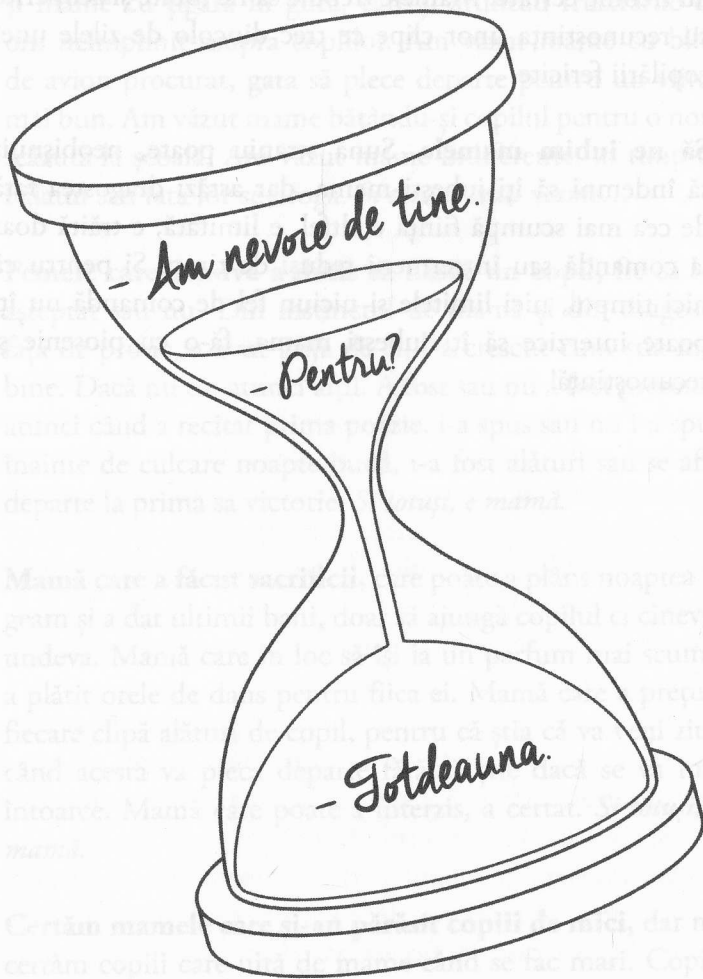
Femeie care cândva a decis să nască un copil, fie că l-a așteptat sau nu. Din instinctul de mamă și din dragoste față de prunc, a avut grijă de el, l-a crescut cum știa mai bine. Dacă nu ea, atunci alții. A fost sau nu a fost prezentă atunci când a recitat prima poezie, i-a spus sau nu i-a spus înainte de culcare noapte bună, i-a fost alături sau se afla departe la prima sa victorie. *Și totuși, e mamă.*

Mamă care a făcut sacrificii, care poate a plâns noaptea la geam și a dat ultimii bani, doar să ajungă copilul ei cineva, undeva. Mamă care în loc să își ia un parfum mai scump a plătit orele de dans pentru fiica ei. Mamă care a prețuit fiecare clipă alături de copil, pentru că știa că va veni ziua când acesta va pleca departe fără să știe dacă se va mai întoarce. Mamă care poate a interzis, a certat. *Și totuși, e mamă.*

Certăm mamele care și-au părăsit copiii de mici, dar nu certăm copiii care uită de mame când se fac mari. Copiii sunt copii și mamele sunt mame. Iar dacă mamele greșesc e pentru că așa stă în firea lor, să mai și greșească. Sau poate fiecare greșeală își găsește scuza în grija oarbă pentru copii. Copiii greșesc și ei, prea tineri și prea cruzi fiind.

Tot aceiași copii își iubesc mamele, deși înțeleg acest lucru abia atunci când și ei devin părinți. Uneori își mai ceartă și mamele, în glumă sau cu ciuda unui alintat. Mamele însă nu trebuie certate. Mamele trebuie să fie iubite și acoperite cu recunoștința unor clipe ce trec dincolo de zilele unei copilării fericite.

Să ne iubim mamele. Sună straniu poate, neobișnuit să îndemni să îți iubești mama, dar astăzi dragostea față de cea mai scumpă ființă e altfel, e limitată, e trăită doar la comandă sau în termeni reduși de timp. Și pentru că nici timpul, nici limitele și niciun fel de comandă nu îți poate interzice să îți iubești mama, fă-o cu pioșenie și recunoștință!

la viitor să dai dovadă de bărbăție, de încrederea de care
am așteptat de multă vreme. Să mă faci să cred și să știu că tu
poți fi jumătatea mea pe viață, tatăl copiilor mei, prieten
bun. Să mă susții când nu mă vei înțelege. Când voi fi
trist. Să mă susții.

În să mă surprinzi, omul meu.
Să-mi scrii scurte de dragoste, pe foaie. Să mă fii de mână
într-o zi plioasă. Să fii cald și bun. Să mă surprinzi cu o

Tu să mă iubești, omul meu.

Să-mi dai motive să te iubesc și eu, deși un motiv deja
îl am: tu exiști undeva. Să mă iubești așa cum știi tu,
puternic și cu rafinament. Senin. Să mă iubești înainte să
mă dezamăgească dragostea ta. Să mă iubești fericit, să mă
strângi în brațe, să nu mă lași. Să-mi spui că iubirea există
și ea e mai frumoasă dacă o trăiesc lângă tine. Firesc și în
fiecare zi. Să mă iubești necondiționat, fără teama unei
ultime clipe, fără nimic în plus. Să mă iubești.

Tu să mă dorești, omul meu.

Să mă înnebunești cu un sărut, să știu că sunt a ta. Să mă
cucerești de fiecare dată, chiar dacă vei ști că nu plec de
lângă tine. Să mă faci să uit de toate rănilor din trecut. Să
îmi descoperi dorințele, să mi le împlinești, ca o plăcere a
ta. Să mă dorești, să mă atingi, să mă placi. Să uităm în doi
de lume și de prejudecăți. Să mă dorești așa cum sunt, cu
machiaj sau fără, cu haine sau fără, rebelă sau cuminte. Să
mă dorești.

Tu să mă susții, omul meu.

Să mă susții nu doar când ți-o voi cere. Să fii mereu aici,
lângă mine. Să-mi asculți întrebările și să nu fugi de teamă.
Să mă susții, știindu-mi trecutul. Să mă susții, gândindu-te